

adskillige af hans Tilhængeres Tilbøielighed maa vi jo se Tiden an, inden vi kunne faae Forholdene bragte paa ret Kjøf. Det antager jeg. Smidlerid er Fremgangen saa væsentlig, at det vil vist ikke vare saa særdeles længe, inden man kan komme til Erkjendelse af, at det er paa Tide at holde op med denne Udelæggelse af vort lille Land fra deres Side, som jærligt ere kaldede til at lykfsaliggjøre det ved deres regjerende Styrkelse.

Om Sagens øvrige Spørgsmaal skal jeg ikke udtale mig. Den meget ærede Ordfører har udtalt sig om vor Stilling og særlig ogsaa om det Forsøg, der er gjort paa nærmere at modbevise de Anskuelser, der ere fremsatte fra Flertallets Side paa en saadan Maade, at jeg for mit Vedkommende er ham forbunden derfor. Ogsaa det blev belyst, hvorledes dette Projekt vilde se ud, hvis det skulde paabegyndes, hvorledes det vilde føre os ind paa en Glidbane og paa et Straaplan, ja at vi ikke vidste, hvor vi endte, inden vi fik den militære Befæstning, som de ærede Militære kunde ventes foreløbig at ville være tilfredse med. — Det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) ønskede, at man skulde stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling. Jeg veed ikke, om det var hans Alvor eller hans Spøg; thi hvad nyttede det, om vi, som naturligtvis med Fornøielse ville gjøre det ærede Medlem en formel Tjeneste, stemte for Sagens Overgang til 3die Behandling, naar vi om to Dage forkastede dens endelige Vedtagelse? Eller om vi lod den ligge hen og dø Straadøden? Det var da den uheldigste Udgang af Verden og vilde ikke stemme med Folkethingets Stilling. Jeg vilde ikke kunne forstaa Folkethingets Stilling isjor og en saadan forandret Holdning iaar. Jeg tror, at det er langt klarere, at vi give vore Anskuelser tilljende saa tydeligt som muligt over for dette Spørgsmaal for at se, naar Valgdagen kommer, hvilket Omslag der er fket i Stemningen, og hvormange af de 107,000 de ærede Herrer paa den anden Side have faaet deres Vælgertal forøgede med siden sidste Valg.

A. Gold: Det, der har givet mig Anledning til at begjære Ordet for en ganske kort Bemærkning, er en Udtalelse, som ofte er bleven fremsat her i Thinget, men dog ikke fremsat saa skarpt, som den blev fremsat igaar, og det er min fulde og faste Overbevisning, at den er aldeles uholdbar. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) søgte at fremsætte de Forhold, der fandt Sted med Hensyn til de tidligere Befæstninger, i den Ud-

talelse, at den Gang Krigen i 1864 kom, maatte Hæren bukke under i den ulige Kamp, fordi man ikke havde givet den de fornødne Forsvarsmidler, medens det var Tid. Det er altsaa paa den Slags Grundanskuelser, at de Herrer endnu ønske, at Kjøbenhavn ikke alene skal befæstes mod Søfiden, men ogsaa mod Landfiden. Det forekommer mig, at dette er en ganske mærkelig Udtalelse, navnlig af et saa høitstaaende militært Medlem som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, at han virkelig vil staa op her i Salen og vil tro, at det er en Tanke, som gaar igjennem den almindelige Lægmandsbefolkning, at det uheldige Udfald af Krigen i 1864 var en Følge af, at Landet ikke den Gang — altsaa i Aarene 1857—58 — var sat i den Forsvarsstand, man havde ønsket. Tror da det ærede Medlem fra Randers, at han kan faae Lægmandsbefolkningen her i Landet til at tro, at derjom vi virkelig den Gang havde været befæstede, som man ønskede det, at saa vilde der være blevet et andet Udfald, end der blev. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men her staar i det ærede Medlems Udtalelse, at Grunden, hvorfor der var et saadant uheldigt Udfald, var, fordi Landet ikke var sat i en saadan Forsvarsstand i 1857—58, som man havde ønsket, og det er ikke alene fra det ærede Medlems Side, at en saadan Sætning er fremkommen, men det gjør man gjældende over hele Landet som et af de stærke Punkter, hvorfor man skal befæste Kjøbenhavn. Man vil søge at faae Befolkningen til at tro, at naar vi virkelig henkaste en saadan Sum, som her er Tale om, til Kjøbenhavns Befæstning, vil vort lille Lands Selvstændighed dermed være sikket. Nu har jeg tidligere udtalt, at naar der gives nogen Maade, hvorpaa Landets Selvstændighed kan sikkes, er jeg vis paa, at Folkethinget her saavel som hele Landet vil bære de sværeste Offre, men det have vi aldrig hørt fremsat Noget om tydeligt og klart fra nogensomhelst Side. Jeg kan derfor ikke dele den Anskuelse, som det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) har, naar han mente, at der her i Thinget var en saadan Vist til at følge Lederne af Thinget, blot fordi de vare Ledere, selv om man maaske ikke delte den Anskuelse; men i saadanne Tilfælde skulde man her vise, at man kunde staa paa sine egne Ben, saaledes at der ikke, naar man rykkede i en Snor, altid sprang et vist Antal Medlemmer op. Nei, er der nogen Sag, hvor jeg tror, at disse Ord ikke passet godt, er det i denne Sag. Det er vor fulde og faste Overbevisning — i det Mindste er det min, jeg kan kun svare for mig selv